

Сложность отношений

ЧТО СЛОЖНЕЕ — МОИ ОТНОШЕНИЯ С Б-ГОМ
ИЛИ С БЛИЖНИМ? И КАКИЕ ОТНОШЕНИЯ
ЕВРЕЙСКАЯ ТРАДИЦИЯ СЧИТАЕТ БОЛЕЕ
ВАЖНЫМИ?

Еврейское озарение

Знакомство с учением Ребе

СУККОТ

Праздники

לעילוי נשמת אמנו וזקנתנו
האשה החשובה מצויינת במדותיה
בעלת מסירות נפש
מרת דבורה ע"ה גרינברג
בת הרה"ח ר' אהרון מענדל

נפטרה אור ליום ג' - כ"א מנחם אב תשפ"ג

В память о нашей маме и бабушке
Дворе Гринберг
Дочери раввина Аарона Мендела Хазана

Она жертвовала собой ради еврейства
Покинула этот мир 21 Менахем-Ава 5783

For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org

Published and Copyright 2024 by

Shluchim Office International

816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

718.221.0500

5786 - 2025

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB"М
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

А. Разлука с вами тяжела для Меня

ПЕРВОИСТОЧНИК 1 Бемидбар, 29:12-13

И пятнадцатый день седьмого месяца будет наречен для вас святыней; никакой будничной работы не делайте, и празднуйте праздник Г-споду семь дней. И принесите вы во всесожжение благоуханное Г-споду тринадцать молодых быков, двух овнов, четырнадцать годовалых ягнят; пусть будут без порока.

Раши

Семьдесят быков праздника соответствуют семидесяти народам [мира]... Во времена Храма жертвоприношения защищали их от бедствий.

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כְּלִמְלַאכֶת עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ וְהַגַּתֶּם חֹג לַה' שְׁבַעַת
יָמִים. וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה
רִיחַ נִיחֹחַ לַה' פָּרִים בְּנֵי־בָקָר
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר, אֵילִם שְׁנַיִם,
כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר,
תְּמִימִם יִהְיוּ.

פְּרִי הַחֹג שְׁבַעִים הֵם, כְּנֶגֶד
שְׁבַעִים אַמּוֹת... וּבִיָּמֵי הַמִּקְדָּשׁ
הָיוּ מִגְנִין עֲלֵיהֶם מִן הַיִּסּוּרִין.

Бемидбар, 29:35-36

А в восьмой день праздник (ивр. ацерет) будет для вас; никакой будничной работы не делайте. И принесите вы во всесожжение благоуханное Г-споду одного быка, одного овна и семь годовалых ягнят, без порока.

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֹרֶת תִּהְיֶה לָכֶם
כְּלִמְלַאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.
וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ
לַה' פֶּרֶא אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַעַת תְּמִימִם.

ПЕРВОИСТОЧНИК 2 Раши, Бемидбар, 29:35

«Праздник»: [это день удержания (ивр. ацерет). То есть, Б-г как бы говорит Израилу:] «Я задержал (ивр. ацарти) вас, [чтобы оставить] у Себя». Это подобно царю, пригласившему своих сыновей на пир на определенное количество дней. Когда пришло время им удалиться, он сказал: «Сыновья мои! Пожалуйста, останьтесь со мной еще на один день, ибо тяжела для меня разлука ваша!»

עֲצֹרֶת הוּא: עֲצֹרְתִי אֲתֹכֶם
אֲצִלִּי; כְּמֶלֶךְ שׁוֹמֵן אֶת בְּנָיו
לְסַעֲוֹדָה לֶכֶךְ וְכֶךְ יָמִים, בִּינוֹן
שְׂחָגִיעַ זְמָנוֹ לִפְטוֹר, אָמַר, בְּנֵי
בְּבִקְשָׁה מִכֶּם עֲכָבוּ עִמִּי עוֹד
יוֹם אֶחָד, קִשָּׁה עָלַי פְּרִדְתְּכֶם.

ПЕРВОИСТОЧНИК 3 Мидраш, Бемидбар Раба, 21:24

«И принесите вы во всесожжение благоуханное Г-споду одного быка, одного овна...»: это подобно царю, который устроил семидневный пир и пригласил всех граждан страны участвовать... По окончании семи дней он сказал своему близкому другу: “Мы выполнили нашу обязанность перед всеми гражданами, давай проведем немного времени вместе с тем, что осталось; порцией мяса, рыбы или овощей. Подобным образом Святой, благословен Он, сказал и сынам Израиля: «А в восьмой день праздник (ивр. ацерет) будет для вас» Проведите его с тем, что найдете - возьмите “одного быка, одного овна”.

Ребе

Ваша разлука или наша разлука?

Когда “приходит время им удалиться”, Б-г говорит: “тяжела для Меня разлука ваша!”. Ряд источников отмечают точность этой формулировки, поскольку, казалось бы, здесь уместнее сказать “тяжела наша разлука”.

Во время праздника Святой, благословен Он, и еврейский народ (Царь и его дети) были вместе. Это подчеркивается и в том, что праздник называется “временем нашей радости” — радости Б-га и еврейского народа. Так что, когда приходит время проститься, уместнее сказать “тяжела для Меня наша разлука”, что подразумевает расставание между Б-гом и Его народом, а не “время нашей радости”. Почему же говорится “тяжела для Меня разлука ваша”?

וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח
לְה' פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד: מִשָּׁל לְמִלֶּךְ
שֶׁעָשָׂה סְעוּדָה שְׂבַעַת יָמִים, וְזָמַן
כָּל בְּנֵי אָדָם שְׂבַמְדִּינָה בְּשִׁבְעַת
יָמֵי הַמִּשְׁתָּה, כִּיּוֹן שֶׁעָבְרוּ שְׂבַעַת
יָמֵי הַמִּשְׁתָּה, אָמַר לְאוֹהָבוֹ כָּכָר
יִצְאָנוּ יְדִינוּ מִכָּל בְּנֵי הַמְדִּינָה,
נִגְלָגַל אָנִי וְאַתָּה בְּמָה שֶׁתִּמְצָא,
לְטָרָא בְּשׂוֹר אוֹ שֶׁל דָּג אוֹ יֶרֶק. כֵּן
אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל:
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצַרְתָּ תְהִיָּה לָכֶם,
נִגְלָלוּ בְּמָה שֶׁאַתֶּם מוֹצְאִים, בְּפֶר
אֶחָד וְאֵיל אֶחָד.

ובענין זה ש"כיון שהגיע זמנן
להפטר" אומר הקב"ה "קשה עלי
פרידתכם" - ידוע הדיוק (המובא
בכמה ספרים) שלכאורה הי' צריך
לומר "קשה עלי פרידתינו":

כיון שבזמן החג נמצאים הקדוש
ברוך הוא ובני ישראל (המלך ובניו,
או המלך ובנותיו¹) יחדיו, כמודגש
גם בכך שהיום טוב הוא "זמן
שמחתנו", שכולל את הקב"ה ובני
ישראל² - הנה כאשר מגיע הזמן
שבו צריכה להיות הפרידה בין
המלך ובנותיו, מתאים יותר הלשון
"קשה עלי פרידתינו", הפירוד בין
הקב"ה ובני ישראל, בניגוד להענין
ד"זמן שמחתנו", ואם כן, למה נאמר
הלשון "קשה עלי פרידתכם"?

1) ראה גם שיחת ש"פ נח תשי"ז ס"י (ת"מ ח"פ ע' 186). וש"נ.
2) כנראה הכוונה לדברי המדרש (שהש"ר פ"ז, ב (ב) "משל .. למלך שהיו

לו בנות הרבה .. יום אחד באו כולם לשאול שלום המלך אביהם".
(3) ראה לקו"ת דרושי שמע"צ פה, ד ואילך. ובכ"מ.

И объясняется, что со стороны Б-га никогда не происходит расставания с еврейским народом. Более того, и еврейский народ никогда не расстается с Б-гом – если только нет внутреннего разлада и разобщенности между самими евреями. В этом и заключается смысл слов “тяжела для Меня разлука ваша!”, относящихся к внутреннему разделению между самими евреями.

ומבואר בזה, שמצד הקב"ה אין אף פעם ענין של פרידה מבני ישראל, ויתירה מזה, אפילו מצד ישראל לא שייך מציאות של פירוד מהקב"ה, אלא אם כן יש פירוד והעדר קירוב הלבבות בין בני ישראל עצמם. ועל זה נאמר "קשה עלי פרידתכם" - הפירוד שיש ביניכם, בין בני ישראל עצמם.

Б. Для Б-га тяжел разлад между евреями

Ребе

Мир важнее

Чтобы понять это, нужно сначала объяснить следующие слова Мидраше: “Велик мир, ибо даже когда еврейский народ поклоняется идолам, если между ними царит мир, Б-г говорит: ‘Я не могу наказать их, потому что между ними мир’, ведь сказано: ‘Эфраим привязан к идолам; оставь его в покое’”. Вот почему “в поколении Ахава, хотя весь народ был идолопоклонниками, они выходили на битву и побеждали, потому что среди них не было клеветников”.

ПЕРВОИСТОЧНИК 4 Мидраш, Берешит Раба, 38:6

Не осталось никого из выживших от великого потопа, однако были выжившие из народа, строившего Вавилонскую башню. Жившие во времена великого потопа погрязли в грабеже... поэтому никто из них не выжил. Те, кто строил Вавилонскую башню, любили друг друга и поэтому выжили, как сказано: “Вся земля была одноязычной” (Берешит, 11:1).

Рабби [Йеуда а-наси] говорит: “Велик мир, ибо даже когда еврейский народ поклоняется идолам, если между ними царит мир, Б-г говорит: ‘Я не могу наказать их, потому что между ними мир’, ведь сказано: ‘[несмотря на то, что] Эфраим привязан к идолам; оставь его в покое’” (Ошеа, 4:17). Но когда они разделились, сказано: “Разделилось их сердце, теперь они будут опустошены” (Ошеа 10:2). Отсюда учи ты, что мир велик, а разлад ненавистен.

ויובן בהקדם המבואר במדרש
“גדול השלום שאפילו ישראל
עובדים עבודה זרה ושלום
ביניהם אמר המקום כביכול
איני יכול לשלוט בהן כיוון
ששלום ביניהם, שנאמר⁴ חבור
עצבים אפרים הנח לו”⁵, ולכן,
“דורו של אחאב (אף ש)כולן
עובדי עבודה זרה היו, אף על פי
כן על ידי שלא היו בהן דלטורין
היו יוצאין למלחמה ונוצחין”⁶.

אֲתָן שֶׁל דּוֹר הַמַּבּוּל לֹא
נִשְׁתַּיְרָה מִהֶן פְּלִיטָה, וְאֵלּוּ
שֶׁל דּוֹר הַפְּלָגָה נִשְׁתַּיְרָה מֵהֶם
פְּלִיטָה, אֲלֹא דּוֹר הַמַּבּוּל עַל יְדֵי
שֶׁהָיוּ שְׂטוּפִים בְּגִזְלֵם... לְפִיכָךְ
לֹא נִשְׁתַּיְרָה מִהֶן פְּלִיטָה, אֲבָל
אֵלּוּ עַל יְדֵי שֶׁהָיוּ אוֹהֲבִים זֶה
אֶת זֶה, שְׁנֵאמַר: וַיְהִי כָל הָאָרֶץ
שִׁפְהָ אֶחָת, לְפִיכָךְ נִשְׁתַּיְרָה
מִהֶן פְּלִיטָה.

רבי אומר גדול השלום שאפילו
ישראל עובדים עבודה זרה ושלום
ביניהם, אמר המקום
כביכול איני יכול לשלוט בהם,
כיון ששלום ביניהם, שנאמר
(הושע ד, יז): חבור עצבים
אפרים הנח לו, אבל משנחלקו
מה הוא אומר (הושע י, ב):
חלק לבם עתה יאשמו. הא
למדת גדול השלום ושנואה
המחלוקת.

(6) ויק"ד פכ"ז, ב.

(4) הושע ד, יז.
(5) ב"ר פל"ח, ו.

ПЕРВОИСТОЧНИК 5 Мидраш, Ваикра Раба, 26:2

Мы находим, что в поколении царя Давида были дети, которые были слишком малы, чтобы познать вкус греха, но достаточно сведущи в Торе, чтобы привести 49 причин признания чего-то чистым и 49 причин для признания чего-то нечистым. И царь Давид молился за них. Несмотря на эти славословия [Б-га], выходя на битву, они терпели поражение, потому что среди них были клеветники.

И наоборот, поколение Ахава было полностью идолопоклонниками, но поскольку среди них не было клеветников, то, выходя на битву, они побеждали.

Ребе

Когда еврейский народ пребывает в мире и единстве ([как сказано:] “все вы”) — они побеждают своих врагов в прямом смысле [слова].

Однако, когда между ними есть “разлад”, отсутствует мир и сердечная приязнь, это заслоняет для них победу над реальными врагами, а также заслоняет победу во внутренней борьбе со злым началом.

Конфликт тяжел для Б-га

Об этом и говорит Святой, благословен Он: “тяжела для Меня разлука ваша!”. Разлад среди евреев создает для Б-га, так сказать, “трудность”. Он желает излить на еврейский народ все Свои блага, но иногда Ему приходится считаться с Небесным Судом, куда приходит ангел-обвинитель и описывает наш внутренний “разлад”. “Трудность” заключается в том, чтобы найти способ предотвратить претворение в жизнь решения, соответствующего характеру их поведения.

מְצִינֵנו תִּינוּקוֹת בְּיָמֵי דָוִד עַד
שֶׁלֹא טָעְמוֹ טַעַם חֶטְא הָיָה
יֹדְעִין לְדָרֵשׁ אֶת הַתּוֹרָה מִ”ט
פָּנִים טָמֵא וּמִ”ט פָּנִים טָהוֹר,
וְהָיָה דָּוִד מְצִלִי עַל־הָנֶפֶשׁ... אַחֵר
כָּל הַשָּׁבַח הַזֶּה יוֹצֵאֵין לַמִּלְחָמָה
וְנוֹפְלִין, אֲלֵא עַל יְדֵי שְׂהָיוּ בָּהֶם
דִּילְטוֹרִין הָיוּ נוֹפְלִין.

אָבֵל דּוֹרוֹ שֶׁל אַחָאב כָּלָן עוֹבְדֵי
עֲבוֹדַת פּוֹכְבִּים הָיוּ, וְעַל יְדֵי
שֶׁלֹא הָיוּ בָּהֶן דִּילְטוֹרִין הָיוּ
יוֹצֵאֵין לַמִּלְחָמָה וְנוֹצְחִין.

והיינו, שכאשר בני ישראל נמצאים
במעמד ומצב של שלום ואחדות,
”כולכם”, הרי זה פועל ניצחון במלחמה
נגד האויבים כפשוטם.

אמנם, כאשר יש ענין של “פרידתכם”,
העדר השלום וקירוב הלבבות בין בני
ישראל - הרי זה מונע חס ושלום את
ניצחון האויב כפשוטו, ומונע גם את
הניצחון במלחמת היצר.

ועל זה אומר הקב"ה "קשה עלי
פרידתכם", היינו, שהפירוד בין בני
ישראל "קשה" כביכול אפילו לגבי
הקב"ה - כי הקב"ה רוצה להשפיע כל
טוב לבית ישראל, אך לפעמים צריכים
להתחשב עם בית-דין של מעלה, כיון
שהמקטרגים באים ומביאים את הענינים
של "פרידתכם" לפני בית דין של מעלה,
ואז ישנו ענין של קושי כביכול ("קשה
עלי") למצוא דרכים כיצד למנוע את
הפסק דין המתאים לפי ההנהגה כו'.

В. Заповеди, регулирующие взаимоотношения людей более сложны

Ребе

Заповеди, касающиеся взаимоотношений людей, соблюдать труднее

Есть еще один аспект в идее “тяжела для Меня разлука ваша!”, касающийся личного служения человека Б-гу.

Мудрецы указывают на то, что наше служение подразделяется в целом на два типа заповедей: отношения с Б-гом и отношения между людьми. По-простому, заповеди, регулирующие отношения с Б-гом создают близость между еврейским народом и их Отцом Небесным, в то время как второй тип заповедей создает близость между самими евреями.

На это намекает фраза “тяжела для Меня разлука ваша!”. Главная проблема здесь не в категории заповедей, относящихся к отношениям человека с Б-гом, а в отношениях людей – “разлука ваша”. Мы видим это в человеческой природе, что легче неукоснительно следовать заповедям, охраняющим отношения с Б-гом, чем с людьми.

Проигрывать кому-то другому сложнее

Рассказывают, что одного великого раввина однажды спросили: почему когда люди приходят к нему с алахическим вопросом о кошерности дорогой коровы, и он постановляет, что она не кошерна, мясник даже не думает кричать или требовать, чтобы

ויש להוסיף בענין “קשה עלי פרידתכם”
- בעבודת האדם עצמו:

מובא בספרי חכמי וגדולי ישראל שכללות עבודת האדם נחלקת לשני סוגים של מצוות: מצוות שבין אדם למקום, ומצוות שבין אדם לחבירו. ופעולתן של המצוות בפשטות - שהמצוות שבין אדם למקום פועלות את הקירוב בין ישראל לאביהם שבשמים, והמצוות שבין אדם לחבירו פועלות את הקירוב דבני ישראל בינם לבין עצמם.

וזהו הדיוק “קשה עלי פרידתכם” - שעיקר הקושי הוא לא (כל כך) הפירוד בין ישראל לסוג המצוות שבין אדם למקום, אלא העיקר הוא “פרידתכם”, הפירוד בהמצוות שבין אדם לחבירו, כפי שרואים בטבע בני אדם שנקל יותר לפעול הידור במצוות שבין אדם למקום, מאשר במצוות שבין אדם לחבירו.

מסופר⁸ ששאלו פעם אצל אחד מגדולי הרבנים, מהי הסיבה לכך שכאשר באים אל הרב עם שאלה על כשרותו של שור גדול ששווייו כמה וכמה זוזים של כסף, והרב פוסק שהשור אינו כשר, לא יעלה על דעתו של הקצב להרים קול צעקה, או לדרוש מהרב

раввин пересмотрел свое решение. Однако, когда два человека приходят к раввину с незначительным денежным спором, и раввин выносит решение в пользу одной стороны, проигравшая сторона обычно начинает громко возмущаться по поводу того, как раввин мог вынести решение в пользу противной стороны, когда прав он!

(Шуточный) ответ: злomu началу легче снести потерю, когда другая сторона от этого не выигрывает. Когда же это не только его потеря, но и выигрыш оппонента, для злого начала это уже чересчур...

В этом и состоит смысл фразы "тяжела для Меня разлука ваша!" – основная трудность заключается в дисгармонии в межличностных заповедях, и, к сожалению, мы видим это воочию.

Есть также известное изречение Алтер Ребе о том, насколько большую осторожность следует проявлять, избегая разладов и конфликтов, и особенно такого спора, в котором каждая сторона убеждена, что он носит религиозный характер. Алтер Ребе говорит также о том, что особо следует остерегаться спора вокруг Земли Израиля, который таит в себе опасность.

שיחזור ויעיין בדין אולי יוכל להכשיר את השור; ולעומת זאת, כאשר שני צדדים באים לדין תורה בנוגע לסכום קטן, והרב פוסק לטובת צד אחד, הנה ברוב הפעמים מתחיל הצד השני לעורר צעקה, היתכן שהרב פסק לטובתו של צד זה, בה בשעה שהיושר הוא לצדו הוא!

והמענה לזה - על דרך הצחות - שמצד תכונת הנפש נקל יותר ליצר הרע לסבול ההפסד שלו כל זמן שחבירו אינו מרויח מזה, אבל כאשר לא זו בלבד שנוטלים ממנו, אלא עוד נותנים זאת לחבירו - זה כבר יותר מדי עבור היצר הרע!...

וזהו הדיוק "קשה עלי פרידתכם" - שעיקר הקושי הוא הפירוד בנוגע להמצוות שבין אדם לחבירו, ובעוונותינו הרבים רואים זאת במוחש כו'.

וכידוע גם פתגם אדמו"ר הזקן⁹ אודות גודל הזהירות שצריכים להיזהר מענין של מחלוקת ביתר שאת וביתר עוז, ועוד יותר צריכים להיזהר ממחלוקת כזו ששני הצדדים חושבים שזהו מצד יראת שמים, וכפי שמוסיף אדמו"ר הזקן שעוד יותר צריכים להיזהר ממחלוקת הקשורה עם ארץ ישראל, כיון שזהו דבר מסוכן ביותר.

9) ראה אג"ק שלו ע' רג ואילך. ע' שלח ואילך. וראה גם אג"ק ח"ז ע' קצח. חכ"א ע' רפט. ועוד.

8) ראה ספר נחלי דבש (לבוש, תרצ"ב) ז, ב.

Г. Мир способствует борьбе со злым началом

Ребе

Прямо как война

Это также помогает в борьбе со злым началом.

Алтер Ребе приводит от имени рабби Авраама Малаха трактовку стиха “И все стада собирались там”, заимствованную из военной дисциплины. Чтобы победить, вражеский стан необходимо атаковать не только с одного фланга, но с трех. То же самое применимо и в нашей борьбе со злым началом: нужно работать над собой, применяя не одно чувство, но оба – любовь и трепет, а также все их производные. Такая “атака” непременно увенчается победой над злым началом – словами стиха: когда “все стада собирались там”, лишь тогда могли “отвалить камень с устья колодца”.

וזה עוזר גם במלחמת היצר:

והענין בזה - כמבואר בתורת אדמו"ר הזקן¹⁰ בשם ר' אברהם המלאך על הפסוק¹¹ “ונאספו שמה כל העדרים”, הלימוד שלמדים מסדר מערכות המלחמה, שכדי לנצח במלחמה צריכים להתקיף את מחנה האויב לא רק מרוח אחת, אלא משלוש רוחות, ובלשון המאמר: “וזהו הנקרא אטאקירען (התקפה)”. ועל דרך זה בעבודת ה', שכדי לנצח במלחמת היצר, צריכה להיות העבודה לא רק מצד מדה אחת, אלא הן מצד מדת האהבה והן מצד מדת היראה, והן מצד ענפיהם כו' (כלשון בתניא¹²), ועל ידי זה נעשית ה“מתקפה” באופן שבודאי מנצחים את היצר, ובלשון הכתוב שכאשר “ונאספו שמה כל העדרים”, אז דוקא “וגללו את האבן מעל פי הבאר”¹¹.

ПЕРВОИСТОЧНИК 6 Берешит, 29:3

И собирались там все стада, и отваливали камень с устья колодца, и поили овец. Потом возвращали камень на устье колодца, на место его.

וְנֹאֲסָפוּ שָׁמָּה כָּל־הָעֲדָרִים, וְגָלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר, וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן, וְהִשִּׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבָּאֵר לְמָקוֹמָהּ.

Ребе

Для победы требуется кооперация разных архетипов людей

Что же касается нашего вопроса...

ובנוגע לענייננו:

Во введении к Тании разъясняется, что есть души, берущие начало в Б-жественном атрибуте доброты, и они более склонны к добродетельности, а есть души, берущие начало в атрибуте строгости и т.д. Отсюда понятно: чтобы победить в войне против злого начала, между евреями, чьи души происходят из атрибута доброты, и теми, чьи души происходят из атрибута строгости, должно быть тесное взаимодействие.

На самом деле, каждая душа содержит в себе комбинацию различных атрибутов Б-га. Душа, берущая начало в доброте также содержит в себе строгость. Это способствует борьбе со злым началом, но этого недостаточно для быстрой и окончательной победы. Необходимы тесное сотрудничество и единство (противоположность “разлуке вашей”) между евреями, чьи души коренятся в доброте, и теми (не обязательно единомышленниками), чьи души коренятся в Его строгости.

ידוע המבואר בהקדמה של ספר התניא, שיש נשמות ששרשן ממדת החסד, והנהגתן גם כן להטות כלפי חסד, ויש נשמות ששרשן ממדת הגבורה וכו'. ומזה מובן, שכדי לנצח במלחמת היצר צריך להיות קירוב הלבבות דבני ישראל בין אלה ששרש נשמתם מקו החסד עם אלה ששרש נשמתם מקו הגבורה.

אמת שישנו ענין ההתכללות שכל נשמה כלולה מכל הקווים, והיינו, שנשמה ששרשה מקו החסד יש בה גם מקו הגבורה, וענין זה מהוה קצת סיוע במלחמת היצר - אמנם, כדי שיהיה הניצחון בהקדם ובשלמותו, לא מספיקה התכללות הקווים שבכל נשמה בפני עצמה, אלא צריך להיות גם קירוב הלבבות והאחדות (היפך הענין ד"פרידתכם") בין יהודים שמצד שורש נשמתם נוטים הם לקו החסד (לא רק עם עוד יהודים ששורש נשמתם מקו החסד, אלא גם) עם יהודים שמצד שורש נשמתם נוטים הם לקו ההפכי.

ד. Единство приносит благословение и успех

Ребе

Вместе с интерпретацией мудрецов о сожалении Святого, благословен Он, “тяжела для Меня разлука ваша!” приходит и совет, как этому противостоять — через принесение общественной в жертву в праздник Шмини Ацерет “одного быка и одного овна”. Эта жертва объединяет духовно все 600000 корневых душ еврейского народа и все их ответвления в абсолютном единстве.

Это касается и эпохи после разрушения Храма. Все эти аспекты имеются духовно. Расставаясь с праздниками Шмини Ацерет и Симхат Тора, нужно всецело быть проникнутыми осознанием, что “мы единая связка [людей, призванных] исполнять Твою волю всем сердцем”, даже когда речь идет о заповедях, регулирующих отношения между людьми.

И здесь находит свое воплощение более глубокий смысл фразы “исполнять Твою волю” — мы способны вызвать новое желание Б-га дать явное и очевидное благо каждому из нас, во всем необходимом — духовно и физически — в буквальном смысле.

והנה, בד בבד עם הודעת חכמינו זכרונם לברכה שהקב"ה אומר "קשה עלי פרידתכם", באה גם העצה לכך - על ידי הקרבת קרבן ציבור בשמיני עצרת, "פר אחד איל אחד"¹³, שבקרבן זה מתאחדים כל ששים ריבוא נשמות ישראל וענפיהם כו' באחדות שלימה.

ועל דרך זה משחרב בית המקדש, שגם אז ישנם כל הענינים ברוחניות - שכאשר באים משמיני עצרת ושמחת תורה צריכים להיות חדורים בהכרה ש"כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם"¹⁴ לא רק בנוגע לסוג המצוות שבין אדם למקום, אלא "אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם" גם בהמצוות שבין אדם לחבירו.

ועל ידי זה נעשה גם הפירוש הפנימי של "לעשות רצונך" - שפועלים רצון חדש אצל הקב"ה שיומשך בטוב הנראה והנגלה בכל המצטרך לכל אחד ואחת מנפש ועד בשר, עד למטה מעשרה טפחים¹⁵.

משיחת יום ב', כ"ט תשרי, ה'תשכ"ב
הנחת השומעים, בלתי מוגה
תורת מנחם, כרך ל"ב, עמוד 173

15. אחרי השיחה אמר כ"ק אדמו"ר (שליט"א): אולי משהו ינגן ניגון באופן של אתערותא דלעילא, ללא צורך בהוראת ציווי.

13. פינחס כט, לו.
14. נוסח התפלה דימים הנוראים.